

ПОЛІТИКА МИРУ

Юридичний факультет університету, і наш третій курс зокрема, обговоривши наслідки квітневого Пленуму ЦК КПРС, цілком і повністю визнають і підтримують рішення квітневого Пленуму ЦК КПРС, внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду.

Життя переконано доводить, що, здійснюючи Програму миру, Центральний Комітет КПРС успішно вирішує завдання великої масш-

табності.

Досягнені чудові результати по дальшому об'єднанню соціалістичної співдружності, піднесення міжнародного комуністичного, робітничого національно-визвольного й молодіжного руху, здійснюються історичний поворот до розрядки напруження й міжного миру.

Ленінська зовнішня політика КПРС, поєднуючи класовий підхід, послідовність та принципіальність з конструктивністю й реаліз-

мом,—найближча, найезрозуміліша, найбажаніша для народних мас, молоді.

Кожна радянська людина гаряче схвалює велику роботу нашої партії про зростання могутності Батьківщини, забезпечення мирного життя народу.

Завдяки послідовній й постійній боротьбі за мир, яку веде наша Комуністична партія та її Центральний Комітет і особисто товариш Л. І. Брежнєв, міжнародна

напруженість пом'якшується з кожним днем.

З радістю студенти нашого факультету дізналися про те, що Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришу Л. І. Брежнєву присуджена міжнародна Ленінська премія миру. Це гідна нагорода за його невтомну діяльність по зміцненню дружби між народами.

Студенти нашого університету зроблять все, щоб відмінним навчанням, участю в науковій роботі, в повсякденному житті сприяти перетворенню в життя рішень ХХIV з'їзду КПРС.

О. ПОЯРКОВ,
студент III курсу юридичного факультету.

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Університет
урочисто
відзначив
108 річницю
з дня
заснування

наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 18 (1115)

19 ТРАВНЯ 1973 р.

Ціна 2 коп.

КРАЩИХ ДО РАД

17 червня 1973 року—день виборців до місцевих Рад депутатів трудацьких. Це важливий етап в житті нашої республіки. Він відбувається в обстановці великого політичного і трудового піднесення, викликаного підсумками квітневого Пленуму ЦК КПРС, присудження Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами».

Почалося висунення кандидатів у депутати обласних, міських і районних Рад депутатів трудацьких. Колективи підприємств, будов, колгоспів і радгоспів, установ України називають імена передовиків виробництва, визначних діячів науки і культури.

Готуються до цієї важливої події і наш університет. Діє Клуб виборців, активно включились в роботу агітатори. 17 травня відбулися збори по висуненню кандидатів у депутати.

ВІЛЬНЮС

Минуло піврік відтоді, як ректори Вільнюського й нашого університетів скріпили підписами договір про дружбу і всеобще співробітництво.

І ось на Вільнюському вокзалі зустрічаються друзі, літовські студенти дарують одеситам тюльпани й гіацинти, везуть у новий гуртожиток, показують своє гарне стадоравне місто.

Міцні дружба—міцність наукові зв'язки. Доцент біологічного факультету ОДУ Л. О. Рябова зустрічається з викладачами природничого факультету Литовського університету, докладно розпитує колег про досвід виховання майбутніх спеціалістів, ділиться нашими досягненнями.

Міцні дружба—міцність комсомольські зв'язки. Є що розповісти секретареві комітету ЛКСМУ ОДУ Валерію Шибуняєву своєму

КРАСНОДАР

Кубанський університет—один з молодих в нашій країні: юмою всього чотири роки. Та, незважаючи на молодість, у нього уже солідний науковий багаж й авторитет, залишений у спадшину Краснодарським педагогічним інститутом і значно поповнений науковими кадрами, добрими спеціалістами з різних наукових напрямків.

Університет готує спеціалістів, які вивчають закони природи, закони розвитку людського суспільства. Особливістю університетської освіти є його широта. Університет готує спеціалістів широкого і в той же час глибокого теоретичного профілю. В університеті намагаються готовувати таких спеціалістів, які б почували лікоть практиків. Тому багатьох наших випускників направляють на роботу в промисловість, наукові установи, школи.

Розповідь про життя університету на 2-й та 3-й сторінках газети

ДРУЖБОЮ МИ ЗДРУЖЕНІ, БАТЬКІВЩИНО-МАТИ!

колезі з Вільнюса. Чимало було в них цікавих зустрічей і цікавих розмов.

Свято Перемоги гості з Одеси й вільнюсьці зустрічали разом. У національних костюмах поїхали на Войнське кладовище, де поховані бійці, що полягли у битві за визволення літовської столиці від фашистських загарбників. Гарна й уроочиста траурна церемонія, море людів.

На вечорі в актовому залі заступник секретаря парткому ОДУ М. П. Краснінський передає щирі привітання вільнюським ученим, працівникам університету й студентським молоді з Одеси. І, звичайно, обмін подарунками: одесити привезли в Літву фотографії нашого міста, літовці передають дружині свої інкрусташі.

Починається концерт одеських студентів. Співає хор. Пісня за піс-

нею—шири оплески. З блиском виступили наші скрипалі. Після виконання першого ж номера «Мелодії» Шестаковича — овация.

Потім довго не відпускали зі сцени наших танцюристів, співаків. І невідомо, хто тут кого запалював: ширій прийом—виконавці чи виконавці—зал. Серед глядачів не залишилося байдужих.

Тепло й сердечно подякували нашим самодіяльним артистам ректор академік Йонас Петрович Кубілюс.

—Прекрасно квітує зараз весна, —говорить він.—І у вас на Україні, і в нас у Літві. Але коли виступали одесити, нам здалося, що прийшло літо. Які чудові квіти розцвіли у вас в Одесі. Ура Одесському університету! Під час вашого концерту ми помолоділи не менш як на п'ять років. Прекрасний концерт! І Козел, і Степан, і скрипалі. Це ж треба мати яку сміливість, щоб зіграти концерт Віталіді. І хор прекрасний. Проте

найпрекрасніші квіти—це квіти дружби. Нехай розквітають вони з року в рік і щодня.

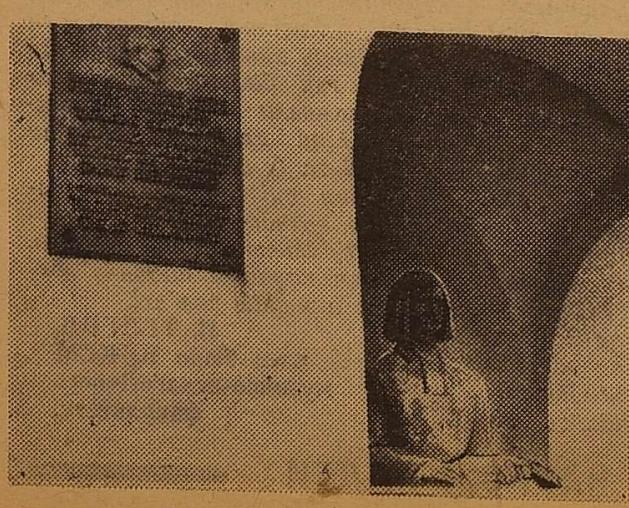
Після концерту побратими співали й танцювали разом. Литовські народні пісні «Ішов дід піле орагі» відповідала українська «Ти ж мене підманула». Далі «Катюша» і ще багато-багато пісень. І всі танці, які тільки пригадали музиканти,—мoldавенська, вальс, тango. Танці, танці—так, що стогнали від веселих молодих черевиків мости від спортзалі, де народил ансамбль Литовського університету приймав гостей з міста-героя. І ректор Йонас Петрович Кубілюс запросив на вальс доцента з Одеси Любов Олексіївну Рябову. Весело було, добре було.

Старий генерал, гість вечора, недарма сказав:

—Хай завжди говорять музи, а гармати мовчат.

К. ЧЕЧКІНА
Наш спецкор.

Фото автора.

Народний поет Литви Донелайтіс. Поруч з його скульптурним зображенням—меморіальна дошка про перебування в Вільнюсі українського Кобзаря. І все це в головному корпусі Литовського університету.

Квіти весни—студенти в національних костюмах.

На пам'ять про комсомольську дружбу повезе Валерію Шибуняєву в Одесу книжку фотографій «Новий Вільнюс».

Делегація одеситів повернулася додому, а на слідуючий день уже приймали місцевих гостей. (Про це — у наступному номері).

ДРУЖБОЮ МИ ЗДРУЖЕНИ,

У НАС В ГОСТЯХ ГАЗЕТА

ПРОЛЕТАРИЙ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

Орган парткома, ректората, комітета ВЛКСМ, профкома, меєткома Кубанського
государственного університета

КУБАНСЬКІ СТОРІНКИ

Краснодар і Краснодарський край вписані в історію нашого університету, в життя багатьох його вчених, вихованців не одною пам'ятою сторінкою.

Був важкий 1941 рік... Фашистські полчища рвались до нашого міста. Частини Приморської армії, 25-а Чапаєвська дивізія, ополченці стримують шалений наплив ворога, а тим часом із міста на схід евакуюються заводське обладнання, музеї, учбові заклади. Наш університет вийде в Прасловське місто Бердянськ. Однак там йому не довелося довго затриматись і вже незабаром його шлях прослався до Краснодара. За рішенням крайкому партії він був направлений у місто Майкоп. Член-кореспондент АН УРСР професор М. П. Савчук, який очолював університетський колектив, і сьогодні з величим хвилюванням розповідає нам про те, як країном партії з особливою турботою поставився до майже тисячного колективу українського вузу. Восени 1941 р. почалися заняття на історичному, філологічному, біологічному, географічному, фізико-математичному та хімічному факультетах. Тут успішно працюють професори Е. А. Кирилов, Ф. М. Коробко, Р. М. Волков, В. Д. Богатський, М. М. Розенталь, Д. Г. Елькін, Н. В. Беляєв, доценти К. К. Демидов, О. М. Смирнов та інші вчені. Тут університет проводить два випуски і робить новий набір студентів.

Партійна організація, колектив університету, сповнені ентузіазму подяки за братський прийом, за вияв високих почуттів інтернаціоналізму, крім своїх прямих обов'язків по роботі університету, беруть активну участь в розв'язанні ряду важливих політико-виховних і господарських заходів міста й області. Як розповідає М. П. Савчук, не було жодного викладача, який би не виступав щоденно з лекціями перед трудящими, у військових частинах. Коли було порушено постачання місту необхідних у побуті речей, учні університету стають ініціаторами випуску в місті міла, сирників тощо. Коли у зв'язку з силним бурям військовий аеропорт вийшов зі строю, на допомогу прийшов весь колектив університету. З наближенням лінії фронту керівництвом краю і області було все зроблено, щоб наш університет був евакуйований далі на схід.

Чимало студентів, викладачів залишились в Краснодарському краї, влившись в ряди його мужніх захисників. Серед них, доценти П. А. Некрасов, В. М. Немченко, П. Г. Чухрій, старший лаборант В. Т. Галас. Після розгрому фашистських полчищ П. Г. Чухрій вийде в Краснодарський край, збирає матеріал для свого дисертаційного дослідження, присвяченого вивченню героїчної боротьби патріотів проти гітлерівських поневолювачів. Він пише про герой підпілля, партизанської боротьби Краснодара, Майкопа, Новоросійська, Анапи. Його перу належить ряд статей про геройчу боротьбу патріотів.

Незабаром багато студентів Одеських вузів стали курсантами Краснодарського зенітного училища, реалізованого пізніше в училище мінометне. Звичайно, ми, курсантська молодь, не мали можливості познайомитися з містом-красненем Кубанського краю. Але хоч і минуло тридцять років, як ми попрошалися з містом, їх сьогодні в пам'яті спливає його центральна вулиця Красна, парк, драматичний театр, театр музичної комедії, швидкопливна Кубань. Згадуються доброзичливі люди, жителі цього міста. Коли розлилася ріка і затопило низину, то в єдиному поріві курсанти прийшли на допомогу постраждалим. Залишилась в пам'яті перша зустріч з начальником училища генерал-майором Степановим.

Людина похилого віку, коренастий, з довгою з просьдідю бородою, генерал з великом почуттям виголосив перед новоприбулими промову. Він говорив про нелегке курсантське життя, про навчання, про те, що фронт потребує знаючих, вдумливих, політично підкованих командирів. В час навчання курсантам училища, зокрема, студентам нашого університету, вдалось зав'язати досить дружні взаємини з студентами Краснодарського педагогічного інституту.

В травні 1942 року на Затоні майже півтора-їчна армія випускників училища була винищувана для заслухання наказу наркому оборони про присвоєння звань. І знову звучить голос наставника — батька Степанова.

Я бачу, як слова наставника віддзеркалюються на обличчях моїх товаришів Ф. Мандибури, В. Немченка, І. Дузя, В. Гаркуші, Ф. Смагленка, О. Крикуненка, Ю. Шумського, Ф. Мушинського і багатьох інших товаришів.

Через кілька днів повзводно випускники роз'їхались на різні ділянки фронту, що простягнувся від Білого й до Чорного моря. Крим, Усть-Лабінська. Потім — Сталінград, шлях майже до Відня.

Коли післе закінчення Вітчизняної війни сплило 20 років, мої однополчани, виконуючи своєрідну присягу, даний 9 травня 1945 року, зустрілися вперше на пам'ятній волгоградській землі. А потім — в 1970 році відбулася нова зустріч. І такі зустрічі будуть тривати до тих пір, поки залишиться два воїни нашого полку. Незмінними учасниками цих щиріх солдатських зустрічей були наші краснодарські друзі: колишній заступник командира полку по політчастині Ю. Лисогорський, зв'язківець, нині робітник одного з заводів В. Фірсов, заступник комбата, нині машиніст Тимашовського депо М. Артамонов, командир взводу, нині вчитель М. Черкашин та інші.

Гарячі зустрічі... І не було жодної з них, щоб не йшла мова про Краснодар і про Одеєу. Солдатська дружба краснодарців і одесітів витримала екзамен років війни і мирного часу. І немає жодного світу, щоб пошта не приносила теплих поздоровлень від друзів-однополчан, в тому числі і від дружів-краснодарців.

Так незвично, по-своєму, Краснодар і Краснодарський край вийшли в життя моїх товаришів, в життя рідного університету...

Петро МАРКУШЕВСЬКИЙ,
доцент кафедри української літератури.

Три роки студентський будівельний загін університету виїжджає в колгоспи й радгоспи Красноармійського району. За ці три роки загін зірів із кількістю, і якістю. Якщо в 1970 році він складався із 7 лінійних загонів, загальною кількістю 245 осіб, то в 1972 році — із 10 лінійних загонів, загальною кількістю 350 осіб. В 1972 році 70 процентів бійців університетського загону мали стаж два-три роки.

Гоном введено в експлуатацію 8 бус» (командир В. Бакуменко, комісар В. Гусєв).

Загін «Глобус» був інтернаціональним. Тут разом із студентами історичного факультету працювали 9 студентів Кубанського сільськогосподарського інституту із країн Азії й Африки.

Загонами пророблена велика політмасова і шефська робота: прочитано понад 400 лекцій, дано понад 50 концертів, відремонтовано 18 школ, надано допомогу 109-ти

МИ-П'ЯТИРІЧЦІ

Якісний ріст загону виявився на виконанні виробничої програми. В 1970 році загін освоїв 524 тисячі карбованців, збудував 5 тваринницьких приміщеній і 10 інших об'єктів. В 1972 році СБЗ «Прометей» фізичного факультету (командир загону Г. Глушко, комісар загону В. Бірюков, майстер А. Беляко).

Друге місце зайняв СБЗ «Прометей» фізичного факультету (командир загону Г. Глушко, комісар загону В. Бірюков, майстер А. Беляко).

Хороших успіхів домоглися загони: «Сигма», математичного факультету (командир М. Тиховський), «Юрист» (командир В. Шендрик, комісар Рязанов), «Гло-

сім'ям ветеранів та інвалідів Великої Вітчизняної війни.

4100 карбованців, зароблених загонами на збиральні врожаю, перераховані у фонд будівництва меморіалу в місті Гагарині. Загін зняв шефство над музеєм ім. Остроуського в м. Соці.

М. КОРОТКИЙ,
командир звідного
студентського будівельного
загону університету.

В лабораторії спектроскопії університету.
На фото: аспіранти В. С. ДОРОШ й В. Ф. САВЧЕНКО.

Фото В. ХМЕЛЯ.

ОБГОВОРЮЮТЬСЯ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ

Великі завдання в справі успішного втілення в життя планів дев'ятої п'ятирічки стоять перед вченими-економістами.

Рішенням Північно-Кавказькою науковою центру вищої школи рік тому при Кубанському університеті була створена проблемна група з теорії й практики управління виробництвом в світлі завдань, поставлених ХХIV з'їздом КПРС. На них було заслухано 150 докторів наук з цієї виробництвом, покликана очолювати і координувати в роботі конференції і вивчені проблеми роботу вузів Північного Кавказу.

Перша регіональна науково-технічна конференція проводилася разом з Краснодарською країнською радою науково-технічних творчеств.

Науковий керівник проблемної групи професор В. М. Готлобер розповів учасникам конференції про підсумки роботи минулого року й про плани діяльності до кінця п'ятирічки.

Тільки в Краснодарському краї за 1972 і початок 1973 року проб-

лемною групою було підготовлено 14 науково-практичних конференцій у районах та містах краю, присвячених актуальним питанням усвоєння управління виробництвом в світлі завдань, поставлених ХХIV з'їздом КПРС. На них було заслухано 150 докторів наук з цієї виробництвом, покликана очолювати і координувати в роботі конференції і вивчені проблеми роботу вузів Північного Кавказу.

У семи містах і районах краю проводилися роботи двохрічної постійно діючі семінари для керівників підприємств з проблем економіки й управління виробництвом. На них навчався понад 500 осіб.

У семи містах і районах краю проводилися роботи двохрічної постійно діючі семінари для керівників підприємств з проблем економіки й управління виробництвом. На них навчався понад 500 осіб.

Протягом цього року захищено 500 осіб.

циєю, присвяченою організаційній системі управління, доцент Г. В. Вяткін.

В плані діяльності проблемної групи на найближчі роки передбачено проведення регіональної конференції по узагальненню досвіду громадських форм управління виробництвом, видання ряду науково-тематичних збірників і колективних монографій з проблем теорії й практики управління виробництвом із проблемами місцевих рад».

З науковими доповідями на першій регіональній конференції виступили доцент Г. Вяткін (м. Краснодар), доцент Е. Баліков (м. Грозний), доцент М. Єрохін (м. Ставрополь), А. Кулинський (м. Єйськ), А. Куїжміев (ст. Северська), В. Лисовська (м. Ростов-на-Дону), та інші.

ПОЇЗДКА У ВІРМЕНІЮ

Хор молоді й студентів Краснодара повернувся з гастрольної поїздки в братську Вірменську республіку.

В складі цього колективу — 70 осіб, в основному студенти і молоді викладачі музично-педагогічного факультету.

Поїздка була організована хором та товариством. На нас покладалася велика відповідальність: адже ми представляли не тільки студенство Кубані, але й Російську Федерацію. В останні дні перед від'їздом, було особливо тепло привітати кожну вільну хвилину — адже їх було не так багато. Вірменські друзі допомогли в цьому, організували цілий ряд екскурсій по республіці та її столиці.

Враження, які залишила ця поїздка, що познайомила нас з союзною Вірменською республікою, її чудовим народом надовго забережеться в нашій пам'яті.

Н. ТЕЛЕЦЬ,
член бюро ВЛКСМ
музично-педагогічного
факультету.

БАТЬКІВЩИНОМАТИ!

На філологічному факультеті закінчилася IV науково-творча конференція студентів. Такого роду збори, що чітко характеризують стан студентських наукових робіт, діяльності СНТ, стали великими подіями в житті факультету.

Наше студентське наукове товариство, узагальнюючи досвід минулих конференцій, знайомлячись з такою роботою в інших вузах, намагалось, щоб його робота в цьому році була цікавішою, теоретичний рівень вищим.

РОЗШИРЮЮТЬСЯ НАУКОВІ ІНТЕРЕСИ

Можна відмітити певний прогрес у роботі всіх трьох секцій: лінгвістики, російської та радянської літератури і зарубіжної літератури.

Примітне кількісне порівняння: зросло число доповідей, в тому числі удостоєних I категорії, з 28 до 33, чимало студентів взяли участь в роботі секцій. Але більш показовими здаються якісні підсумки.

Характерна риса роботи конференції — розширення тематики. Наукові інтереси студентів все ширше втягаються в орбіту ма-

гістральних напрямків сучасної філології. Вперше були представлена роботи з психолінгвістики. В роботі секції цілком новим був аналіз пам'ятників писемності XI—XIV ст. ст., дуже характерним виявилась увага до сучасного мовного, в тому числі до діалектного матеріалу, яка розкрила перед студентами нові можливості, які в значній мірі ними були реалізовані. Лексика розглядалася у системі і в розвитку її стилістичного аспекту.

В роботі літературознавчих сек-

цій утішні теплі відгуки на новій новіші явища й проблеми літератури, наприклад, аналіз творчості молодих кубанських авторів, розгляд специфіки антибуржуазного протесту в творах сучасної літератури США. Вперше з'явились роботи з усної народної творчості, причому вони розглядалися на сучасному і порівняльному матеріалі. Увага до питань методики викладання російської мови й літератури — також нове для наших конференцій.

Практична спрямованість багатьох робіт свідчить про зро-

стюди, то тепер можна було бачити іншу картину. Підхід до теми став самостійним, обирались невторовані дороги, на яких з копітного аналізу нового матеріалу виростали принципово нові повідомлення (доповіді Р. Пальцевої, Г. Сабірової, Р. Атабекова, Ф. Жачемукової, І. Золотарьової, М. Григор'євої).

Доповіді багатьох літературознавців показали самостійний прихід до загальнотеоретичних проблем, як логічний наслідок скрупульозного «вдивляння» в творі. На основі знання літера-

турного процесу визначалось місце в прозі, поезії нових голосів (доповіді С. Скибіна, А. Махінова). Розкривалася система образних резонансів в літературному дослідженні (доповідь А. Плюща). Поширилася знахідки невідомих до цього часу фактів, які давали змогу повніше зрозуміти особливості творчості письменника, приводили до намагань осмислити цю специфіку, мотивовану відкриттями самого дослідника (доповідь Н. Стройкової).

Багато студентів показали самостійну методику роботи.

Інтернаціональний склад учасників конференції (студенти із Малі та УРСР, доповідачі з Адігей) — гости секції російської та радянської літератури, учні туркменського та узбецького відділень створив особливу атмосферу, можливість повніше представити стан науки, взаємно збагачував молодих дослідників.

А. ФАКТОРОВИЧ,
студент 2-го курсу,
заступник голови ради НСТ.

„ІМПУЛЬС“ ГОТОУТЬСЯ ДО СТАРТУ

Штаб студентського будівельного загону «Імпульс» зробив виїзд на місце майбутньої дислокації загону. Мета поїздки — перевірка підготовки господарства до прийому загону.

Без перебільшення можна сказати, що «Імпульсу» пощастило: його запросив один із сильніших і великих рисорадгоспів краю — «Красноармейський».

Майже повністю підготовлено гуртожитки, вирішено питання з харчуванням, транспортом, складений графік постачання загону, на будівельній площині білі черепашники, із яких будуть збудовані дитячий садок і клуб. Майстер відділення, який буде куратором загону, провів цілу екскурсію по району майбутнього будівництва і роз'яснив основні умови роботи. На закінчення, і це викликало цілком зrozуміле пожвавлення, ми подивились розміщені по сусіству об'єкти, збудовані попередньими загонами — істориками КДУ й інтерзагоном «Глобус».

Е. КІРЄЄВА,
студентка фізичного факультету.

РАДА ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОЇ ДРУЖБИ

Понад два роки працює в університеті рада інтернаціональної дружби. Головне її завдання — допомогти студентам-іноземцям, які навчаються в нас, більше познайомитися із життям нашої країни, нашого народу, краще вивчити російську мову.

За час свого існування рада багато зробила. Організовано екскурсії по містах Радянського Союзу, на заводи й фабрики, в музеї й театри, зустрічі з цікавими людьми. На честь 50-річчя утворення СРСР в грудні 1972 року був організований кінофестиваль документальних й художніх фільмів.

В період зимових канікул група студентів із Чехословаччини побувала в місті-герої Ленінграді. В

березні проведена екскурсія по пам'ятних місцях Краснодону. Студенти-іноземці побували в краєзнавчому музеї, на розкопках городища на станції Васюринській. Відбулася дружня зустріч з робітниками та службовцями фарфоро-фаянсового заводу.

Чимало іноземців навчаються на філологічному факультеті, і у них, звичайно, особливий інтерес викликала зустріч з поетом В. Неподобою — випускником цього ж факультету, і з письменником Г. Соколовим.

Одній з найважливіших форм роботи — наочній агітації — рада також надає великого значення. Виготовлено тематичні стенді, які відображають події в нашій країні, діяльність комсомолу, побут і відпочинок молоді. Захоплює чу-

товий стенд «Ми живем и учимся в СССР», в оформленні якого взяли участь і студенти-іноземці.

Разом з представниками студентів із Чехословаччини, Монголії, В'єтнаму, Малі та інших країн плануємо екскурсії в радгосп «Красноармейський», по краю, створення чеського танцювально-го ансамблі, проведення футбольного матчу між студентами Малі, які навчаються в Краснодарі, і збірною університету.

Діяльність ради інтернаціональної дружби багатогранна. Ми намагаємося зробити життя студентів-іноземців, які навчаються у нас, цікавим, насиченим.

З кожним днем зменшується кількість людей, які б не розуміли привілею кіно в учбовому процесі. Кіно дозволяє аналізувати поїдь сучасності й минулого в динаміці; допомагає викладачу розкрити процеси й явища природи, сучасного життя.

Університетська фільмотека підтримує в даний час 265 учбових фільмів. Близько 1000 назв хронікальних, науково-популярних, учбових фільмів, придатних для учбового процесу всіх факультетів, в краївій конторі по прокату фільмів. Тут ми їх регулярно одержуємо.

В поточному році тільки на кафедрах суспільних наук проведено 150 сеансів. Настає час, коли назріла набо-

ЩО КРАЩЕ?

Клуб поезії — це значить улюблени вірші, репетиції, суперечки, а головне, нові люди, яких, як і тебе, хвилює поетичний образ, слово.

Зараз ми готуємо другий вечір. Він присвячений поезії М. Ю. Лермонтова.

Зараз, коли я намагаюсь відповісти на питання, яким повинен бути студент, в думках звертаюся до своїх друзів.

Міша. Завжди спокійний і витриманий. На його плечах організаційна робота в клубі. Це він зумів зав'язати гарячу дискусію глядачів на нашому першому вечорі. Це він зумів зібрати і об'єднати шанувальників поезії.

Оля. Вірші в її читанні завжди лунають особливо ніжно й задушевно.

Алла. Вона часто знаходить найбільш вдале виконання окремих сцен. Свої пропозиції висловлює ненав'язливо, спокійно, намагаючись переконати в своїй правоті.

Коля Денисенко. Він викликає посмішки й захоплення своюю грою...

Репетиція йде вже вже дві години. Я згадав, що завтра два практичні заняття, і подумав, що жодного разу не чуя від цих юнаків й дівчат: «Не можу, немає вільного часу». Як вони все встигають? Сесію складають тільки на «відмінно» й «добре». Міша минулого року їздив на д'євіт Всесоюзну етнографічну конференцію в Ленінград. Делегація історичного факультету КДУ була відзначена дипломом другого ступеня.

Тут мені хочеться навести слова Ч. Дарвіна, сказані ним уже в похідному віці. Вчений сказав, що він тільки тепер зрозумів, яке величезне місце в житті людини повинно посідати мистецтво, і залишається пожалувати, що в його житті воно посідало таке мале місце. Це слова великого вченого-природодослідника. Він шкодував, що свідомо позбавив себе прекрасного.

Чи це не відповідь людям, які бачать в житті тільки науку!

С. КОСІК,
студент 2-го курсу
історичного факультету.

В ГОСТЯХ У ОДЕСИТІВ

Красень лайнер завмер біля будови аеропорту. Одеса зустріла нас сліпучим промінням весняного сонця. Разом із студентами із Москви, Білорусі, Грузії, Литви, Латвії, Естонії ми прибули сюди для участі в науково-творчій конференції — відбірковім туру республіканського конкурсу.

Прочитані доповіді з природничих й суспільних наук після всебінного обговорення були відібрані на республіканський конкурс.

Необхідно відмітити, що Кубанський і Одеський університети — побратими, і наш візит, безперечно, послужить подальшому зміцненню наукових зв'язків і дружжів відношень між вузами.

В Одесі ми були вперше, і про веселій характер одеситів і їх гостинність знали тільки зі слів Кубанським університетом у одеситів встановились найдружніші стосунки.

Ми докладемо всіх зусиль, щоб в подальшому між нашими вузами міцніла дружба й співробітництво в усіх галузях наук-

засідань час, вони показували свое рідне місто, якому одному з перших міст нашої країни за видатний подвиг у Великій Вітчизняній війні було присвоєно звання міста-героя. Ми побували в знаменитих одеських катакомбах, звідки партизани протягом півтора року здійснювали сміливі вилазки проти окупантів, знищуючи важливі об'єкти, підриваючи ешелони ворога. Відвідали Оперний театр — гордість одеситів; спускались потьомкінськими сходами; були в найбільшому в Європі палеонтологічному музеї; відвідали Алею Слави в парку ім. Шевченка.

Нас привів ректор Одеського державного університету, член-кореспондент АН УРСР, професор О. В. Богатський. Під час бесіди він відзначив, що з Кубанським університетом у одеситів встановились найдружніші стосунки.

Для мене це питання звучить дивно. Немає сумніву, що людина, яка віддає себе, весь свій вільний час підручникам, лекціям, контрольним, у майбутньому стане хорошим, знаючим свою справу спеціалістом. Але чи цікаве це буде людина для оточуючих її однокурсників, друзів, знайомих зараз, в студентські роки, чи стане нею в майбутньому?

Ось зараз я пишу про світ інтелігентної людини, а мене чекають хлопці й лівчата з нашого клубу поезії на репетицію. Цей клуб ми організували самі. Нас об'єднує любов до поезії. Міша Сукиасян, Алла Павленко і Оля Алексєенко — серце нашого клубу, його засновники.

В свій час Міша Сукиасян запросив мене в клуб поезії, який було організовано на нашему факультеті. Я з радістю погодився.

ФІЛЬМ ЗНІМАЮТЬ СТУДЕНТИ

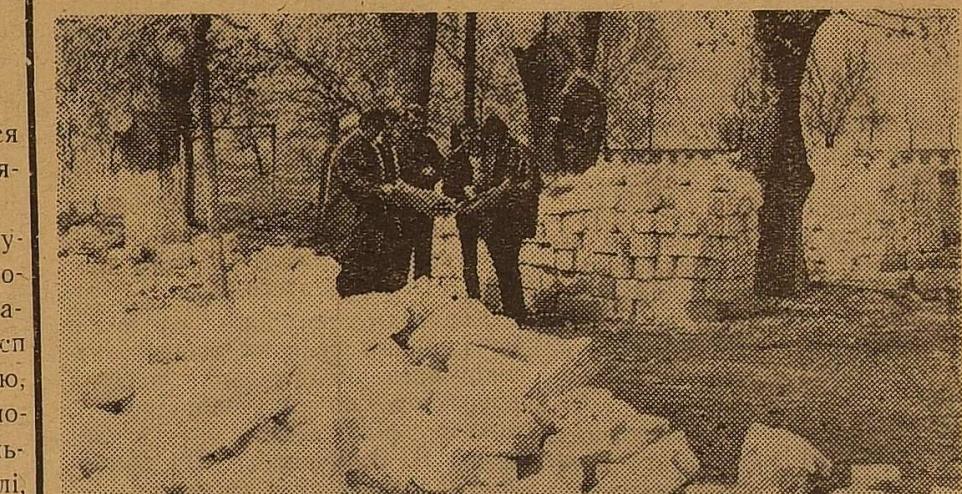
«У нас на фізичному» — такі тема й назва нового фільму, знятого випускниками відділення кінооператорів ФГП. Цілій місяць зйомочна група під керівництвом студента 5-го курсу фізичного факультету Віктора Хмеля ходила з кінокамерою по аудиторіях і лабораторіях фізфаку, відвідувала лекції, семінари, заняття спортивські.

Зйомочна група висловила подяку всім викладачам фізичного факультету, які надали велику допомогу в зйомках фільму.

Прем'єра фільму відбулася на країновому конкурсі любительських фільмів. Жюрі відмітило високий рівень режисерської та операторської роботи.

Е. КІРЄЄВА.

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

НАЧНЕ СП

Напередодні сесії

ЧОМУ ЦЕ ТАК?

Нешодавно на загальноуніверситетських зборах комуністів розглядалися проблеми навчання студентів вечірнього і заочного відділень. До уваги були взяті підсумки зимової сесії. Незабаром нова сесія.

Які ж наслідки у філології?

Вечірня форма навчання має свою труднощі. Та, незважаючи на це, факультет має значні успіхи. Серед кращих курсів філфаку такі: I-й український й російський (14 студентів з 25-и I групи першого курсу російського відділення за результатами зимової сесії вчаться «добре» та «відмінно»), V курс російського відділення (з 36 студентів склали сесію без незадовільних оцінок 20).

Цілий ряд слудетів з року в рік успішно складають сесію, старанно готуються до семінарських занять.

Серед них: В. Клімчук, (ІІ рос.), О. Голованова (ІІІ рос.), Л. Толмачева, (ІІІ рос.) Ю. Шарабарова (VI рос.) Т. Гресь (ІІ укр.), С. Луценко, (ІІІ укр.) та ін.

Більшість студентів вечірнього відділення прагнуть здобути міцні знання, щоб потім застосувати їх у своїй роботі. Але є ще й такі, які намагаються одержати диплом заради диплому, без найменших зусиль.

Коли починаєш задумуватись і аналізувати, в чому зло, то приходиш до висновку, що для гарних показників у навчанні важливі все: і відвідування, і систематична робота над собою, і сумлінна підготовка до практичних занять та ін. Саме через те, що деякі студенти ІІ українського нехтують цими важливими передумовами одержання міцних знань, чимало з них мають нездовільні оцінки.

Несистематично відвідують заняття, погано готуються до практичних студенти Л. Литвиненко, С. Рибкіна, Н. Зінченко. До речі, вони ж на ІІ курс залишенні повноро.

Чому ж це так?

Причина в тому, що не всі студенти-вечірники вважають відвідування занять обов'язковим. А ще має місце несерйозне ставлення окремих студентів до вечірньої форми навчання. Як часто можна почути на факультеті студентські, так би мовити, «лозунги»: «На державну складу», «А я ж стипендію не одержую. Для чого «четвірка»? І, зрозуміло, що оці «лозунги» петроворються в дрібненькі слози

перед сесією або тоді, коли стоїть питання про подальше перебування таких студентів в університеті.

Так було відчислено з університету студенток цього курсу Жмуруну, Чумаченку, не допущено до зимової сесії А. Тараненко.

Тоді починались занадто часті ходіння в деканат, давались клятви їй обіцянки. Та все марно, бо з часом все забувалось і повторювалась стара. Зимова сесія показала, що найбільше студентів, які мають академзаборгованість, на II курсі.

Кінчається IV семестр навчання дас про себе знати літня сесія позивними семінарськими заняттями практичними, а борги все ще тяжать над окремими студентами.

Боржники і знову боржники... Як прикро звучать ці слова. Як хвілюють вони деканат, групу, і, на жаль, не завжди самого боржника. Можливо, потребна допомога? Надати її зможуть кращі студенти. Це такі, які навчаються в університеті за покликанням. Вони успішно поїднують навчання в університеті з роботою в школах дитячих садках. Надія Щиба, Галина Іващенко, Валентина Янішевська, студентки ІІ курсу, мають чималий стаж педагогічної роботи. Люблять вони своїх малюток. І це ім допомагає в навчанні. Та їх порадою до них звернутись не соромно.

А що робити «невдахам»? Та, можливо, це ті, які ходять в університет, щоб рахуватись студентом? Вони ще досі не обрали стежину в житті, не вирішили, ким стати. Можливо, ці люди в університеті не за покликанням, а просто заради диплому? Нині в

моді мати вищу освіту. А потім після закінчення вузу, одержавши диплом, загубити його серед багатьох паперів. І мимоволі постає питання:

— А для чого було закінчувати університет? Для знань, збагачення чи для моди? Якщо для моди, то як же бути з витраченими на навчання таких студентів державними коштами?

Над цими питаннями, очевидно, треба серйозно поміркувати не тільки студентам нашого факультету...

Л. РЯБУХА.

Я—ЗА ТАКУ ЛЮДИНУ!

пель роси, повна життедайних соків. Хочеться такого кохання...

Галина М.:

— Ви засуджуєте матір? Ні, не можна так! Адже це найближча, найрідніша людина. Та, в якої болить серце, коли в дитині болить пучка. Маті не спить, коли ти хворіш, маті живе твоїм щастям, твоїми болями, перед нею ми завжди в боргу. Я стаю на коліна перед матір'ю...

Таня Д.:

— Я теж — за справжню Людину! Я проти безхребетних, яких можна гнучити на всій стороні. Але, чи не здається вам, що автор неправильно зробив, так швидко пе-

реродивши, зміївші Аркадія. Хіба може стати людина такою хорошою, як зображене у другій книзі, коли вона виступає в попередній частині негативно, як спецуант. Аркадія навіть фашистом спочатку називали. Я вважаю це помилкою автора.

Софія Ц.:

— Ні! Автор правильно зробив! Це не поміка, це саме життя. Людська душа звикла до тепла. Аркадія ж зустрічали кругом насторожено, він ніде не бачив підгримки. І тільки зустрівши кохання, тепло людського серця, він добре, знаходить і знову відкриває себе...

Як би не склалося твое життя, зумій прожити його чесно. Багато незгод і горя може трапитись на твоєму шляху, але якщо в тебе є вірні друзі, вони допоможуть здолати усі перешкоди...

Такі слова спали мені на думку, коли дискусія закінчилася.

Ні! Не закінчилася, бо говорили про книгу в тролейбусі, на вулиці. Довго ще в кімнатах гуртожитку не гасло того вчора світла.

Мої однокурсники задумались над книгою, над самим життям...

Ми схвалюємо книгу. Нас захопили її проблеми. Побільше б таких книг! А ти, ровеснику, згоден з моїми друзями? А може ти їм щось заперечиш?

Є. БУРДЕНЮК, слухач ШМЖ.

Ректорат, партком, профком з глибоким сумом повідомляють, що 14 травня 1973 року після тривалої хвороби помер помічник ректора університету, член КПРС з 1939 року УСЕНКО

Іван Петрович

і висловлюють глибоке співчуття рідним і близьким покійного.

Редактор П. МАРКУШЕВСЬКИЙ.

НАПРУЖЕННЯ

Погожий квітневий ранок... Усіх міхні обличчя... Весна!

Викладачі і студенти філологічного факультету радо зустрічають учасників республіканської наукової конференції з Москви і Києва, Тбілісі і Ташкента, Ізмаїла і Дніпропетровська. Тема конференції — інтернаціоналізм у творчості М. М. Коцюбинського, одного з найвідоміших друзів великого пролетарського письменника О. М. Горького, — в ритмі багатогранного духовного життя радянської людини. Серед гостей — донька М. Коцюбинського Ірина Михайлівна Коцюбинська — комуніст, депутат Чернігівської міськради, письменниця і кандидат філологічних наук, невтомний директор Чернігівського музею ім. М. М. Коцюбинського.

Революційну готовність трудового народу до перетворення несправедливого експлуататорського ладу вперше у вітчизняній літературі відобразив М. Горький. М. Коцюбинський був дуже близький до нього; особливо, коли згадати соціальну масштабність протесту його героя в повісті «Фата морган», де в гущі соціальних настроїв і подій на селі — Марко Гуца, робітник з Одеси.

Згаданий напрям творчості Коцюбинського знаходитьться в річці тенденцій пролетарського періоду, в річищі Ленінового слова «До сільської бідності», заключного горьківського «Пусты сильнее грянет буря!».

Знайомство з містом-героєм Одесою, містом-трудівником, з його багатими революційними, культурними, інтернаціональними традиціями відбулося на другий день після зустрічі — 26 квітня. Враження в гостей незабутні. 27 квітня — всі ми, учасники конференції, — в гостях чудового колективу Всесоюзної науково-

дослідної станції по боротьбі з з'вязках з літературами народів СРСР.

З 1892 по 1895 рр. тут трудився і Михайло Коцюбинський. Працюючи на виноградниках в складі філоксерної комісії в селах поблизу Кишинєва, в районах Пруті і Дунаю, Коцюбинський усвідомлював, що крім жахливого шкідника виноградних плантацій (вмотивовано зображенням плантації бідняків) на соціальному тлі інтересів трудового народу найжахливіша «філоксера» — «сам імператор», царизм, самодержавство.

Відійшли у вічність часи, зображені в повісті «Для загального добра». І не лише для молдавського народу. В братній, дружній і згуртованій КПРС радянській родині піліч-опіліч трудяться молдавани і росіяни, українці і грузини, естонці і болгарси, вірмени і литовці, таджики і казахи, узбеки і абазіти... Всі радянські люди.

27 квітня учасників конференції прийняв ректор університету, член-кореспондент АН УРСР, професор О. В. Богатський.

Коротким вступним словом з побажанням великих творчих успіхів пленарне засідання відкрила проректор по науковій роботі, доктор філологічних наук, професор В. В. Фащенко. На трибуні — доповідачі: декан філологічного факультету, доктор філологічних наук, професор І. М. Дузь, доктор філологічних наук, професор І. В. Швецов, Т. К. Чорній, старший викладач О. І. Розановій, В. П. Саєнко і В. В. Шапоренкові, асистенти В. С. Можнейко, Є. Савельєвій, аспіранці Л. Дузь, викладачем Є. Б. Лук'яновій, Л. М. Бредінській, В. А. Окмінській-Федоренко, В. В. Дерягіній-Кунціцькій.

А на заключення — війзд в колгоспи Саратського району, через села братній Молдавії.

Це була хвилююча незабутня зустріч, справжнє інтернаціональне свято.

В. ДРОЗДОВСЬКИЙ,

доцент.

Фото О. ЛЕВІТА.

ПРАВДА—ОСНОВА ТВОРУ

В першому і другому номерах журналу «Дніпро» за нинішній рік був виданий роман «Канал», автор якого — колишній випускник філологічного факультету нашого університету Іван Григорук. Його новий твір одразу привернув увагу широкого кола читачів.

І ось в п'ятницю, 11 травня, автор «Каналу» став гостем членів студентського наукового гуртка по вивченням характеру в українській прозі.

Обговорення роману вийшло цікавим і змістовним. Започаткував його аспірант М. Стрельбицький, розповів про твори І. Григорка, які передували написанню «Каналу».

Третій курсник В. Панченко говорив про те, що автор роману проникає в суть характеру, і тому діють у творі живі люди, а не позначені образи. Правда, менш вдалися Григоркові характеристики дівчат.

Проблеми роману та їх вирішення, переконливість характеристик Зайченка і Франчука стали предметом виступів аспірантів Л. Дузь, лаборанти Т. Ананченко, студентів,

В. ПОЛТАВЧУК,
Фото К. РОГОЖКІНА.